
OBSAH

Prolog	7	Doba slavných Ludvíků: klasicismus	95
Již staří Řekové	9	Komedie před Molièrem	96
Anekdoty nebyla anekdotou	9	Radší mě bijte, ale nechte mě se smát! —	
Ainigmata	10	Molière	97
Za všechno muže bůh Dionýsos	11	Zchudlé divadlo po odchodu	
O humoru s Démokritem	15	velikého Mistra	102
Nejen chléb a hry	17	Satiry, epigramy, bonmoty a moudra	103
Nesem vám Plauta!	18		
O zvláštní salátové míse	21		
Petronius — dokonale elegantní autor			
prvního satirického románu	23		
Záblesky z temna středověku	27	Dostavníkem napříč Evropou	107
Truvéři a trubadúři	29	Hrubý i laskavý humor	
Komedie hrábáčka Adama	31	Velké Británie	107
Fatrasie, ze kterých vzniká fraška	32	Krátké zastavení na jihu Evropy	111
Já v slzách směju se	33	Humoristickí mistři a tovaryši	
Jakpak bylo u nás doma?	36	v Německu	112
Trubadúři a minesengři na českých			
hradech	38	Nepokojná Francie	117
Za vše může ovšem Karel IV.	38	Národ veselý a zpívající	117
V Praze se hrával Mastičkár	40	Legrace na jevištích	120
Husiti a katolíci do sebe taky mydlili		Profesionální humoristé aneb sedm zámků	
versém	42	českého krále	123
Králův syn — zhovadilec,		První slavné kabarety	128
nebo humanista?	44	První recesisté	129
Autor Pamětí a Prostoprávdy	46		
Středověk končí — nastává renesance	48	Old Merry England	132
První velký humorista nového věku	53	Vlnu literárního romantismu rozpoutali	
Španělská zlatá stovka let	60	Angličané	133
Dobrodruh Cervantes — nevelký básník,		Umění plácat nesmysly	134
skvělý romanopisec	61		
Tři zámky spisovatelů	65	Čechy krásné, Čechy mé	145
Největší z křesťanských básníků	67	Od Čelakovského k Tylovi	147
Doba stále živých klasiků	70	Veselohry — komedie — frašky	150
Na návštěvě u Shakespeara	72	A čím se bavil bodrý lid?	157
Byl Shakespeare pouze		Humoristé jako šířitelé humanity	161
jedním z mnoha?	76		
Humor Dalekého i Bližšího východu	82	Německo nade všecko?	115
Tanky a důvěrné sešity			
paní Sei Šónagon	86	Komu je na Rusi blaze?	179
Mnoho nocí a ještě jedna	89	Hoře intelektuálů	181
Na perském trhu a v tureckém okolí		Vpřed ke zpívajícím zítřkům?	187
Indie — země tradic a vášní	91		
	93	Za humorem do Ameriky	195
		Humor rozkvétal všemi květy	209
		Návštěvou u nejbližších sousedů	215
		Vždy vkusná Marianna	223
		Avantgarda — hledání	
		i exhibicionismus	228
		Suchý i šťavnatý humor Anglie	238
		Doslov	253